

מסכת זבחים

פרק ד משנה ו

לשם ששה דברים הזבח נזבח, לשם זבח, לשם זובח, לשם
הנשם, לשם אשים, לשם רית, לשם ניחות. והחטאת והאשם,
לשם חטא. אמר רבי יוסי, אף מי שלא היה בלבו לשם אחד
מכל אלו, כשר, שהוא תנאי בית דין, שאין הפסחה הולכת
אלא אחר העובד: